

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΝΑΣ: Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΣΗΥΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΟΥ ΒΩΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ

Προ ενάρξεως του από 2 έως 5 Ιουνίου 2014 εν Μινσκ Δ΄ Φόρουμ Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών με θέμα «Η θρησκεία και η πολιτισμική πολυμορφία: προκλήσεις για τις χριστιανικές Εκκλησίες στην Ευρώπη» ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας απάντησε στις ερωτήσεις των Λευκορώσων ανταποκριτών .

– Το φόρουμ θα πραγματεύεται τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι χριστιανικές Εκκλησίες της Ευρώπης. Ποια είναι κατά τη γνώμη Σας τα βασικά θέματα, προβλήματα και οι βασικές προκλήσεις;

– Μας ανησυχούν πολύ οι διαδικασίες στη Δυτική Ευρώπη, διότι ουσιαστικά αυτό που γίνεται είναι η ευσυνείδητη άρνηση της χριστιανικής κληρονομιάς από πολλά Ευρωπαϊκά κράτη. Καθώς περπατούμε στους δρόμους των πλέον περίφημων πόλεων της Ευρώπης, τι βλέπουμε; Βλέπουμε κυρίως τους χριστιανικούς Ναούς: της Παναγίας των Παρισίων στο Παρίσι, το Αββαείο του Ουέστμινστερ στο Λονδίνο, τον Ναό του Αγίου Πέτρου στη Ρώμη. Ακόμα και η εξωτερική μορφή των Ευρωπαϊκών πόλεων επιμαρτυρεί ότι η Ευρώπη ήταν χριστιανική ήπειρος. Βεβαίως οι εκπρόσωποι των λοιπών θρησκειών πάντα έμειναν στην Ευρώπη, αλλά ο χριστιανισμός ήταν η επικρατούσα θρησκεία και παραμένει, επειδή η πλειοψηφία των Ευρωπαίων ούτως ή άλλως διατηρεί τη σχέση τους με τις χριστιανικές τους ρίζες. Και όμως αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη διαμορφώθηκε μια κατάσταση όταν ως επικρατούσα ιδεολογία αναδεικνύεται ουσιαστικά η αθεΐα ή μια μορφή του πλουραλισμού, η οποία δεν θέλει τη θρησκεία να έχει θέση στο δημόσιο χώρο αλλά να υπάρχει μόνο στο επίπεδο προσωπικής ζωής των επιμέρους ατόμων.

Δεν μας αναπαύει ασφαλώς αυτή η κατάσταση και πιστεύουμε ότι οι χριστιανικές Εκκλησίες πρέπει να απολαμβάνουν δικαίωμα να γνωστοποιούν την άποψή τους ακόμα και στο δημόσιο χώρο. Μας πικραίνει βαθύτατα η υιοθέτηση νόμων, οι οποίοι δεν αντιβαίνουν μόνο στη χριστιανική ηθική διδασκαλία, αλλά και στην παραδοσιακή ηθική εν γένει, επί της οποίας αιώνες τώρα βασιζόταν η ζωή των ανθρώπων. Π.χ. αυτό αφορά τις ομόφυλες ενώσεις, όταν καταβάλλονται προσπάθειες εξισώσεώς τις με τον κανονικό γάμο και κατ'ουσίαν ευσυνείδητα και με τρόπο συστηματικό γίνεται η διάλυση των παραδοσιακών οικογενειακών αξιών.

– Υπάρχει τρόπος να επηρεάσουμε την κατάσταση; Η Εκκλησία δεν διαθέτει νομοθετική αρμοδιότητα προκειμένου να υιοθετεί νόμους, αλλά ούτε και σχετικούς κρατικούς μηχανισμούς... Έχετε στη διάθεσή Σας κάποια εργαλεία και κατά πόσο είναι αποτελεσματικά;

– Το βασικό εργαλείο στη διάθεση της Εκκλησίας είναι η φωνή της, η οποία πρέπει να ηχεί, να ακούγεται, να την προσέχουν όσοι είναι σε θέση να το κάνουν. Βεβαίως η φωνή της Εκκλησίας μοιάζει πολύ συχνά με εκείνη του βωώντος εν τη ερήμω. Ωστόσο συνεχίζουμε να μιλάμε και θα μαρτυρούμε και στο περαιτέρω για τις αξίες, οι οποίες καθ'ήμας είναι διαχρονικές.

Παράλληλα δεν έχουμε προθέσεις να επιβληθούμε σε κανένα. Δεν επιβάλλουμε τις θεολογικές απόψεις, τη θρησκευτική κοσμοθεωρία, αλλά μιλάμε για τις αξίες, οι οποίες έχουν σχέση με την πραγματική ζωή του ανθρώπου, ότι πρέπει να στηρίζουμε την οικογένεια, ότι η ζωή του ανθρώπου είναι πολύτιμη από τη σύλληψη μέχρι το φυσιολογικό θάνατο. Αυτά είναι πολύ απλά πράγματα, τα οποία δυσκολεύεται η σύγχρονη κοινωνία να τα αποδεχθεί.

– Σεβασμιώτατε, στο τέλος του περασμένου Νοεμβρίου στη Βαρσοβία διεξάχθηκε Ρωσοπολωνικός διάλογος Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών. Με υπόβαθρο τις τελευταίες πολιτικές εξελίξεις δεν ελλοχεύει ο κίνδυνος να διακοπεί αυτός ή μήπως υπάρχει ελπίδα ότι το επόμενο φόρουμ διεξαχθεί στη Μόσχα και θα έχει συνέχεια ο διάλογος μεταξύ Πολωνών Ρωμαιοκαθολικών και Ορθοδόξων Ρώσων;

– Νομίζω αυτός ο διάλογος θα έχει συνέχεια, απλώς μου προκάλεσε βαθιά θλίψη η υποστήριξη, την οποία εξέφρασε η Διάσκεψη των Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων της Πολωνίας προς εκείνες τις δυνάμεις στην Ουκρανία, οι οποίες αποσταθεροποιούν τη δημόσια τάξη και ευθύνονται για την απώλεια ανθρώπων. Φρονώ ότι ήταν μεγάλο σφάλμα εκ μέρους των Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων της Πολωνίας, όπως επίσης τεράστιο σφάλμα ήταν κατά τη γνώμη μου η υποστήριξη των ουνιτών, την οποία παρέχουν καμιά φορά σε αυτούς οι Λατινόρρυθμοι καθολικοί. Οι ουνίτες στην Ουκρανία συμπεριφέρονται άσχημα. Να σημειώσουμε ότι στην ιστορία καταγράφηκαν πολλές περιπτώσεις όταν εκμεταλλευόμενοι την πολιτική εξουσία τάχθηκαν κατά της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Δεν είναι μυστικό για κανένα ότι η ουνία ήταν εν γένει ένα είδος ειδικού σχεδίου της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας για να ασπάζονται οι Ορθόδοξοι τον Ρωμαιοκαθολικισμό. Δυστυχώς αυτό το ειδικό σχέδιο παραμένει σε ισχύ και σήμερα: διεξάγουμε διαλόγους, οργανώνουμε κοινά φόρα με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, ενώ οι ουνίτες συνεχίζουν τη δράση τους αποβλέποντας στην υπονόμηση της Ορθοδοξίας. Όλες οι δηλώσεις των ουνιτών στην Ουκρανία στοχεύουν στο διαμελισμό της μιας πολυεθνικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας, στην απόσπαση της

Ουκρανίας από τη Ρωσία με απώτερο σκοπό την υποταγή όλων των Ορθοδόξων στον Πάπα. Άλλωστε δεν το κρύβουν αυτό οι ουνίτες.

Πιστεύω ότι είναι πολύ μεγάλο το πρόβλημα της ουνίας, που αντιμετωπίζουμε στις σχέσεις Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών. Προσπαθούμε να προωθήσουμε τις σχέσεις, ενώ οι ουνίτες με το επαίσχυντο έργο τους συνέχεια μας ρίχνουν πίσω.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/51416/>